

LIDT OM MIG.

Gik ud af skolen som syttenårig barnlig sjæl, der kun havde læst for skolens skyld - ikke for min egen. Jeg var ked af at komme ud af skolen. Min far syntes, at jeg skulle lære noget om husførelse. Det gjorde jeg i den grad på en gård på Djursland hos Evelyns tante. Jeg, der ikke anede, hvordan man skræller en kartoffel, lærte at skrælle en kæmepandfuld HVER dag.

Derfra kom jeg på Århusegnens husholdningsskole, hvor jeg sært nok fik lyst til at lave god mad - det har jeg stadig! Jeg ryddede dog nødigt op efter mig - det gælder også stadig. Jeg laver mad, så englene synger! Desværre synger de: "Hvad med alle de gryder og skåle? Jeg fortsatte på Silkeborg husholdningsskole, hvor jeg lærte barnepleje - med eksamen. Det fik jeg hurtigt brug for.

Min far, som hele tiden havde forretninger i København, ville gerne give mig en forretning med modetøj. Jeg var 2 år i lære - solgte papirskjoler til tyskernes veninder til tårnhøje priser. De jublede over de hæslige kjoler - bare prisen var høj nok! Alligevel blev vi futtet i luften - utak er verdens løn!

Jeg tog i samme periode en højere handelseksamen og blev tresproglig korrespondent, hvad der i sig selv var treårigt. Jeg sled! Det var et væddemål med mig selv, at det kunne gøres! I 60erne gennemgik jeg arkitektuddannelsen på Charlottenborg - med speciale i restaurering af slotte - har aldrig restaureret et! Gik derfra til eksport af børnehaver og videre til luksusfamiliehuse.

Var med på Edmunds mange husudstillinger landet over. Sjovt - solgte godt, til det i 70erne var slut - husene var blevet for dyre. Nu ville jeg jo gerne holde gryden i kog og kastede mig over sprog. Først studentereksamen i esperanto.

"Det går fint!" tænkte jeg og startede med polsk for bedre at kunne tale pænt med mine polske venner og slægtninge og på rejser. Så skete der det, at vi flyttede til Fyn, samtidig med at polsk flyttede til København. Derfor tog jeg istedet spansk og italiensk studentereksamen samtidig - det gav nogen rundkørsel i hjernen! Gik for en afvekslings skyld over til fransk og tog fransk bifag.

Derfra gik turen tilbage til italiensk, hvor jeg tog bifag sidst i 80erne og fortsatte med tysk som hovedfag og blev i år cand. mag. i tysk og italiensk. I 94 tog jeg studentereksamen i polsk - så nu er jeg rigtig vigtig, når jeg er i Polen!

Jeg er blevet katolik - dog med en troldsplint i øjet! Skriftestolen betræder jeg ikke - min synder egner sig ikke! Helgenerne er jeg ikke rigtig på talefod med! Men jeg holder af kirken og fortryder ikke mit valg. Jeg er formand for menighedsrådet, for Danske Katolske Kvinder på Fyn, Katolsk Radio- og Fjernsynsforbund, Fynskredsen og i bestyrelsen for vor katolske skole.

Jeg er også med i Edmunds firma og direktør for et spændende internationalt handelsfirma, hvor sprogene krydser klinger som lanser i luften!

Forøvrigt er jeg ret doven af naturen!

Russisk er min nyeste prøvelse! Forleden fortalte jeg en mand i telefonen, at Edmund ville komme hjem om 5 år – jeg mente timer. Udlært er jeg ikke endnu!

Jeg meldte mig af uforklarlige grunde i Kristeligt Folkeparti. Der kom jeg hurtigt til at slås – ikke alene med andre partier, men også med partifællerne. Jeg skrev og fik optaget over 300 læserbreve i de 4 år, jeg legede med. Da Jan ikke ville vælge side og derfor gik under spærregrænsen, fik jeg nok! Jeg havde som den eneste advaret på landsmødet. Ingen gad høre efter – kun nogle få fra Vestjylland. Jeg var folketingskandidat, amtsrådsmedlem, kredsformand og sekretær i forretningsudvalget. Det var et kæmpearbejde og til ingen nytte. Da jeg var meldt ud, havde jeg det som en kvie, der lukkes ud på marken!

Jeg er – som alle ved – gift med Edmund, og det er det klogeste JA, jeg har sagt i mit liv. Det anede jeg nu ikke, da jeg sagde det, for da var jeg bare totalt faldet for hans charme. Men det gode ved det er, at vi har mange fælles interesser og holdning til tingene, er gode kammerater – og så gør han mig på en eller anden måde bedre, end jeg egentlig er. Han jagter mig ikke til noget, han nærmere viser mig vejen. Og bedst af alt: måneskin og stjernedrys er som fra den første aften, hvor vi lærte hinanden at kende. Børnetallet er 5: 1 dreng og 4 piger. Dertil kom 2 piger, døtre af Edmunds søstre, som vi har opdraget hos os. I en række år var vi 12 til daglig – kun! En vinter boede Edmunds søster med de øvrige 5 børn hos os, mens hendes mand var i Afrika. Vi var på en tur til Schweiz. Aldrig er jeg blevet så overbegloet, som da jeg kom ind i restauranten med en baby på armen og 11 efter mig på en lang række – den ene kønnere og sødere end den anden!!

Alle har gennemført et studium og skaffet os børnebørn – 15 ved sidste optælling. En stor del af mit liv går med at købe fødselsdags-, studenter-, konfirmations-, bryllups-, sølvbryllups- og dåbsgaver!

Af lande har jeg set alle de interessante – dog ikke Australien og Sydafrika. St. Thomas er for mig nummer 1. Kanada og USA må deles om andenpladsen. I Europa er det England, Italien, Frankrig og Tyskland, der jævnligt trækker. Både by og land er godt – hver på sin måde.

Af sport holder jeg af tennis og badminton, svømmer og står på ski. Går hver dag en lang hundestrandtur og rider på vore 4 heste – de er venlige og lidt ældre! Jeg synger i kor, laver revuer og er med i dem, skriver sange og digte, ja endog salmer. Hvad mere? Jo, jeg spiller klaver, næsten udelukkende Chopin og klumprer på guitar med et lidt tyndt udvalg af akkorder. Jeg læser alt det, man kaster i hovedet på mig og siger, jeg bør læse – ser en masse fjernsyn fra hele verden – også dårlige serier, så kan jeg grine på de forkerte steder. Vi stryger ustandseligt afsted til familiefester eller har familiegæster. Vi har heldigvis ingen venner – orker ikke at snakke om vejret eller spille damebridge.

Vi spiller tit familiebridge. Jeg er dygtig – for jeg er så heldig, så heldig med at få gode kort. Alle de fine regler bruger jeg ikke, så jeg skal ikke ind i de højere bridgecirkler. Jeg gider ikke danse – heller ikke spise ude ret tit. Dyr er min store lidenskab. Djengis Khan følger os overalt. Vi har 3 katte, hestene, 1 æsel, 1 sumpskildpadde, 1 marsvin, 1 kanin, 3 papegøjer, 2 parakitter, 4 undulater, 6 kanariefugle og ca. 50 tropefugle af forskellig art – alle i store voliører. Pasningen tager ikke så lidt tid – men det er sjovt! I øvrigt er jeg ret doven! Synet af en støvsuger kan få mig til at falde i søvn. Støve af er en direkte straf. Vaske gulve er ækelt. Nej, ind at hygge med chokolade, vingummi og frugt – det vil jeg nu! Sådan har jeg det – i grunden møganstrengende – i grunden vidunderligt! Eva Antkowiak, Nyborg.

PS. Djengis Khan er altså ikke ham den gamle mongol som spøgelse, men min store hvide pyreneerhund. Han er vidunderligt ulydig – og kærlig – og blød!

Min mor er født 3. 8. 1899 i Årslev - Jeksen. Hun blev syg af en blodprop 18. sept. 1972 og døde 12. nov. samme år.

Efter min fødsel rejste mor til England, hvor hun i en årrække havde pladser på godser, hvor hun tog sig af heste og hunde.

Kort før Anden Verdenskrig brød ud blev hun forelsket i sønnen på det gods, hvor hun var, og de blev enige om en fremtid sammen.

Ulykkeligvis var han pilot og blev skudt ned straks i begyndelsen af krigen. Held med "husets sønner" havde mor ikke! I 1948 rejste mor hjem til Danmark, men vendte tilbage til England i 1952. Omkring 1960 kom hun igen hjem og boede på Marselis Boulevard 84. Mor døde 73 år gammel den 12. 11. 1972 og blev begravet på Vestre Kirkegård i Århus. Dødsårsagen var en blodprop i hjernen.

Mors søskende:

AUGUSTA (GUSTE) gift med Johannes. 2 børn. Knud Grann er den ene.

ANNA rejst til USA 1923.

CAROLINE gift og havde datteren Carla, som døde.

KIRSTINE gift og fik sønnen Hans Christian.

MARIE fik mig.

SIGNE gift og fik datteren Grethe Balle.

KJELD gift og fik sønnen Palle.

JOHANNES rejste til USA

JØRGEN gift.

JYTTE gift.

NIELS EJNER gift.

Min mor er blevet rost meget af de slægtninge, vi har mødt. Alle holdt af hende. Hun elskede børn. Og endelig:

Både af udseende og væsen lignede hun mig meget!

Min adoptivfar, som jeg betragter som min rigtige far kom fra en stor gård med ikke mindre end 10 sønner. Gården blev solgt, da arven skulle deles. De fleste af sønnerne rejste til USA, og alle klarede sig fint. Far blev gardehusar. På et tidspunkt fik han svære smerter i siden, men han havde ikke feber. Uden feber var der ingen pardon - bare op på hesten. Dagen lang red han svære ridt, og ved tilbagekomsten faldt han bevidstløs om og havde sprængt blindtarmen. Det resulterede i en livsfarlig operation og gennem årene en lang række anfald af tarmslyng og operationer, der altid var farlige. Far fik udbetalt en ganske stor erstatning fra militæret. Med de penge og arven åbnede han nogle manufakturbutikker i København og tjent så godt, at han, da han var sidst i tredverne kunne sælge butikkerne for bare at nyde tilværelsen i Silkeborg.

Min adoptivmor havde taget realeksamen og derefter en handelseksamen med ekstra uddannelse i engelsk. 17 år gammel kom hun ind på musikkonservatoriet på klaverlinien, Mor og nogle af hendes søskende var meget musikalske og dannede et lille orkester, som spillede for familie og venner. 5 år efter tog mor eksamen og har blandt andet spillet i et orkester i Tivolis koncertsal under ledelse af dirigent Felumb. Solist blev hun aldrig. Hun fik tilbudt en kontorstilling hos Henruques og Løwengreen, en ret stor trikotagefabrik og tog den, da hun ikke så nogen fremtid som musiker. Efter bare 2 år blev hun direktør for hele fabrikken, så det var et klogt valg. Jeg har endnu mange af mors noder. Da jeg var lille spillede hun så smukt for mig, og da jeg blev større, sang jeg til. Da far døde, solgte mor klaveret - ville ikke spille en tone mere. Da vi mange år efter fik klaver på Rytterkroen, bad vi hende spille, men hun ville ikke. Hun sagde, at hun mistede evnen til de store løb på klaveret, da hun under epidemien af Spansk Syge havde været afløser i sygeplejen i hele fritiden. Hun var nemlig en af dem, som smitten ikke bed på.

Jeg gætter på, at far, som jo var manufakturhandler, har købt varer hos Henriques og Løwengreen, og der har lært mor at kende. De blev gift 1918 og kunne altså ikke få børn sammen.